

Елеонора Граматикова

Единствена

Със силата на пролетна магия
врълхлита ме нечакана тъга
и няма как, Родино, да прикрия
сълзите си по свидната земя.
Огньовете ти стари още пазя
във дъното на своята душа,
те карат ме да любя и да мразя,
със гордост тебе майка да зова.

И песните хайдушки още пея –
те символ са на нашата съдба...
Във твойта героична епопея
блести едничка дума: свобода.

Българийо, тъй пламенна и мила,
завинаги ще палиш в мен кръвта...
Със никоя не бих те аз сменила,
към теб ме връща винаги света.

КРАЙ

© Елеонора Граматикова

Форматиране: maskara, 2008

Издание: Околчица 2008. Литературно-художествен алманах.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9803>]